

[Klaus Hækkerup]

at vi nu tager fat på at ændre beregningen i forrentningen af de indefrosne ejendomsskatter.

Ministeren og mange ordførere har været inde på, om det nu også var det rigtige forslag, vi var kommet med fra Socialdemokratiets side. Dertil vil jeg gerne sige, at på det område er vi helt åbne over for andre forslag, og hvis det er et stærkt ønske fra regeringens side, at man i stedet bruger halvdelen af diskontosatsen, kan jeg ikke forestille mig, at det vil støde på nogen modstand fra Socialdemokratiets side. Så jeg tror, at vi på det område godt kan imødekomme regeringen og finde frem til en rimelig regulering af forrentningen.

Det andet punkt, som lovforslaget indeholder, er spørgsmålet om efterlønsmodtagerne, og jeg har lagt mærke til, at der fra forskellige sider har været udtalt kritiske bemærkninger herom, men også fra forskellige sider har været givet tilslutning til positive overvejelser om at inddrage efterlønsmodtagerne. Det er jeg glad for, for det tyder på, at vi kan få en meget grundig og saglig drøftelse af det i Kommunaludvalget, få det ordentligt belyst, inden vi tager det skridt, og det er altid det bedste grundlag at vedtage en lovgivning på.

Jeg undrer mig selvfølgelig også lidt over, at ministeren efter først at have kommenteret rentens beregning kommer med et forslag om, at man ud over efterlønsmodtagere også tager personer på delpension og måske andre lavindkomstgrupper med og derefter går over til en debat om rimeligheden i ejendomsskatternes opretholdelse overhovedet i Danmark.

Vi har nu ejendomsskatterne, og vi er i Socialdemokratiet enige med fru Elisabeth Arnold i, at der er meget, der taler for at bevare dem, bl.a. det, at de er immobile i disse tider, hvor vi i øvrigt skal i gang med at harmonisere så mange ting inden for EF-området. Derfor er vi lidt overrasket over, at dette her skulle udarte til en debat om ejendomsskatterne i al almindelighed. Men jeg vil sige, at vi finder principielt, de bør bibeholdes, og da vi finder det, finder vi også, det er rimeligt at have de ordninger, som vi foreslår med dette lovforslag.

Men tak for modtagelsen, og jeg ser frem til en god og saglig drøftelse af forslaget i udvalget.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Klaus Hækkerups ar-

gument med, at ejendomsskatterne er immobile – man kan altså ikke flygte fra dem – at det er rigtigt, og det er jo sådan et jægersynspunkt: Hold byttet fast! Men meningen er vel med skattepolitik, med beskatning og den måde, det offentlige får sine indtægter på, at det skal være knyttet sammen med retfærdighedsbegrebet, altså at der er tale om en retfærdig beskatning, om de udgifter, kommunerne skal dække, i virkeligheden opkræves retfærdigt, hvis det er over ejendommen, man betaler, i stedet for over indkomsterne.

Alle ved, at desto højere ejendomsskat man har i en kommune, desto mere kommunen får ind over ejendomsskatterne for at dække kommunale udgifter, desto større fordel er det for de højest lønnede. Det vil være de højest lønnede, der vil have den store fordel af, at kommuneskatteprocenten er tilsvarende lavere, for det er i virkeligheden noget, man betaler pr. styk, i hvert tilfælde i rækkehuskvarteret. Og det er entydigt til fordel for de højest lønnede. Er det retfærdighed? Jeg mener, at man i valgkampen så en plakat om retfærdig lovgivning, og det er jeg tilhænger af.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil bare sige til indenrigsministeren, at indkomstskat skal betales af indkomsten, og ejendomsskat skal betales af ejendommen; det er det, der er det retfærdige i det. Man skal ikke blande de to ting sammen.

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om han er klar over, at de højeste ejendomsskatteprocenter, der findes i verden, findes i så liberale lande som f.eks. USA.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nu vil jeg allerførst erindre indenrigsministeren om, at det jo ikke er jagtloven, vi beskæftiger os med, men faktisk ejendomsskatterne, vi diskuterer for øjeblikket, og dernæst sige, at med den meget store usikkerhed, vi kan se at skatterne kræves op med i forhold til indkomstgrundlaget, og den meget store variation i fradragsmulighederne, der er, er det mindst lige så retfærdigt at kræve ejendomsskatter op, fordi en sammenligning mellem indkomstforhold og boligforhold viser en helt entydig sammen-